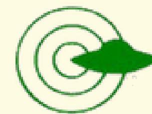
Skandinavisk UFO Information
Danmarks UFO Forening

UFO-Mail nr. 174 21. maj 2014

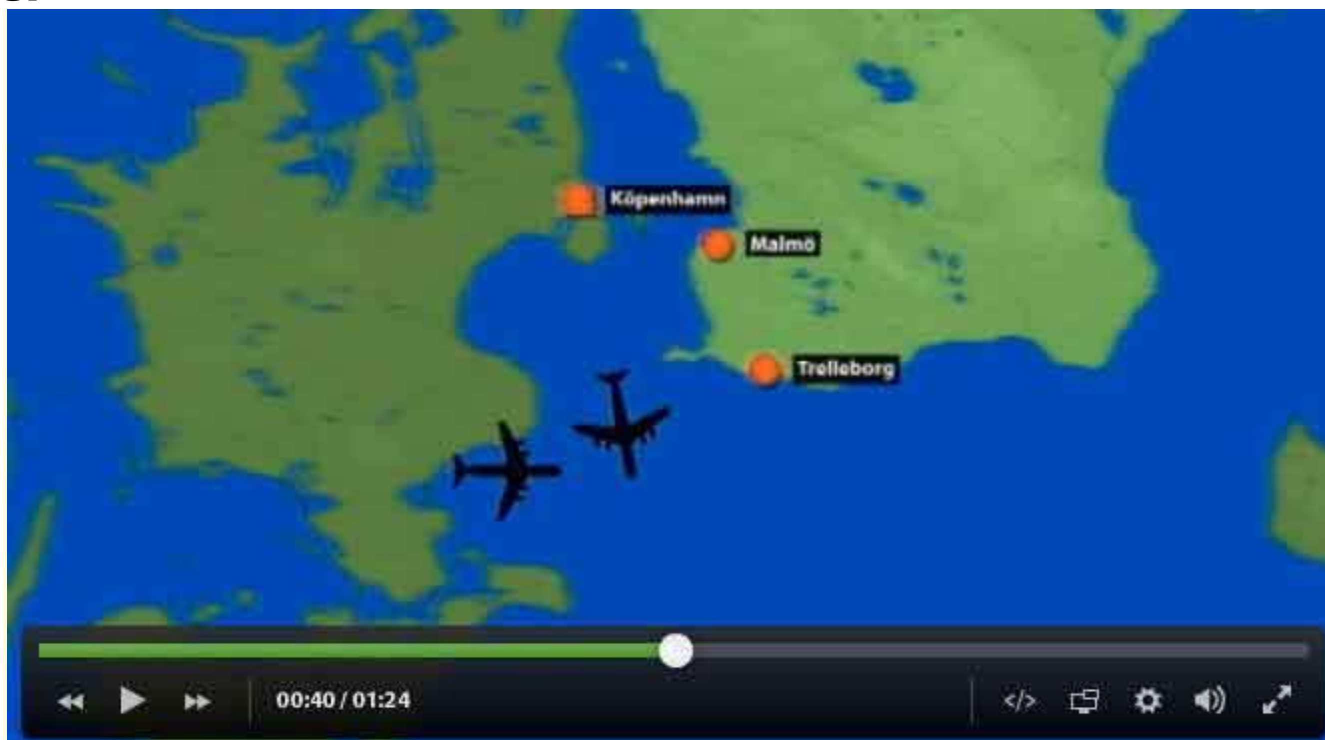
Nemt at give støtte

Flere læsere har skrevet til os for at fortælle, at det er lidt for bøvlet at komme til at give støttebeløb, så vi fortsat kan arbejde med www.ufo.dk, efterforske ufooplevelser og informere om ufomyten. Derfor har vi oprettet en PayPal-konto, som giver alle en nem, hurtig og sikker overførsel af støttebidrag til SUFOI - også selv om man ikke har en PayPal-konto. Du kan benytte doner-knappen på forsiden af www.ufo.dk og overføre beløb lige fra kr. 20. Husk, at hvis du betaler kr. 250 og derover, får du også tilbudt en gratis bog fra SUFOI's webshop.

SAS-fly tæt på kollision med „usynlig russer"

Af Ole Henningsen

Et SAS-fly var den 3. marts 2014 tæt på at kollidere med russisk overvågningsfly syd for Skåne.

Grafik: SVT/TT

Jens Olsson fra Sveriges Havarikommision.
Foto: SVT/TT

SAS-flight SK681 lettede fra Københavns Lufthavn d. 3. marts 2014 på vej mod Rom, men måtte kort efter start pludselig ændre kurs for ikke at flyve ind i et russisk overvågningsfly.
Trine Kromann-Mikkelsen, der er pressechef i SAS, bekræfter iflg. DR Nyheder hændelsen, og siger, at det er første gang i flere år, at SAS har oplevet en hændelse med et russisk militærfly. Hun understreger dog, at der ikke har været nogen fare for hverken fly, passagerer eller besætning, men at SAS straks tog fat i de relevante myndigheder for at få dem til at gøre noget.
- Vi tager det meget alvorligt. Det kan ikke passe, at vi kan komme ud for sådanne hændelser, når vi driver kommerciel luftfart, siger hun til DR Nyheder.
Straks efter afgang fik flyets piloter melding om et uidentificeret fly på deres flyverute, og ifølge Jens Olsson fra Sveriges Havarikommission var der tale om et Iljushin Il-20 m iflg. hans informationer fra Det svenske Forsvar.
Det russiske fly kunne ikke ses på de skandinaviske flyvelederes system, men en svensk militærradar opdagede flyet og fik sendt beskeden videre.
Derfor kunne SAS-flyet få oplysningerne og ændre kurs, så de to fly passerede hinanden med en afstand på 90 meter - betydeligt mindre end minimumsgrænsen på 300 meter.
- Det var meget tæt på. Jeg kan tænke mig til, at det må have været en ubehagelig oplevelse i cockpittet, siger Jens Olsson fra den svenske havarikommision.
Han fortæller til den svenske tv-station SVT, at der er tale om et Iljusjin Il-20M. I undersøgelsesmaterialet står der, at SAS-flyets besætning havde tæt visuel kontakt med det russiske fly, da de passerede hinanden.
- Besætningen kunne se, at flyet var gråmalet og havde fire turbo propelmotorer samt en lang antenne på taget. Det var først senere, med hjælp fra Forsvaret, at man fik at vide, at det var russisk. De så derimod ingen kendetegn på flyet, siger Jens Olsson.
Oberstløjtnant Stephan Persson Tyrling fra den svenske forsvarshøjskole fastslår dog over for svenske SVT, at piloterne kun har haft sekunder til at reagere, og at der er tale om en meget alvorlig hændelse. Alvoren understreges også af den svenske pilotforening.
- Vi mener, at man bør udrede denne her hændelse bare for at se nærmere på mødet mellem militær flytrafik, som optræder militært og taktisk og interagerer med civil lufttrafik, siger Johan Glantz, der er sikkerhedsansvarlig i den svenske pilotforening, til SVT.
Det er den danske havarikommission, der har myndighed til at undersøge hændelsen, men det afviser den ifølge SVT at gøre.

Stephan Persson Tyrling peger over for tv-kanalen på, at der er øget militær tilstedeværelse i området på grund af den politiske krise i og omkring Rusland.

Et russisk fly af typen Iljusjin Il-20M.
Foto: http://www.airliners.net/photo/Russia---Air/Ilyushin-Il-20M/2075635/L/ http://www.planespotters.net/Aviation_Photos/photo.show?id=241803.

Flyvekontrollen havde lige informeret SAS-flyet om at gå op til en højde på 28.000 fod, da piloterne yderligere fik oplyst, at der var uidentificeret trafik i området.
Et luftfartøj, der heller ikke fremgik af SAS-flyet eget advarselssystem. Piloterne blev bedt om at være opmærksomme og så, hvordan det russiske rekognosceringsfly passerede på ganske tæt hold.
Kaptajnen på SAS-flyet vurderede, at det russiske fly passerede omkring 90 meter væk, siger Jens Olsson, efterforsker fra den svenske Havarikommissionen, til Aftonbladet.

Flyvevåbnet følger russiske fly

Rusland har ifølge det danske flyvevåben et overvågningsfly udstationeret i Kaliningrad, og det flyver på mission langs Polens kyst, op forbi Bornholm og via Sveriges grænse tilbage til base.
Der er tale om et firemotors propelfly, der er langsomt, men med stor rækkevidde. Flyet er umarkeret bortset fra en rød stjerne på haleroret.
Et fly, der ikke har en såkaldt transponder om bord, eller har den slukket, fremtræder ikke på flyveledernes radarskærme, der anvender et såkaldt secundært radarsystem i deres arbejde.
Dog anvender Flyvevåbnet endvidere primære radarsystemer, hvor sådanne fly vil optræde, så samarbejdet med den civile luftfart gør, at advarsler om denne type „ukendt trafik" kan videregives.

Russisk fly fulgte ikke praksis

Ifølge Lars-Eric Blade, ekspert ved flyvetrafiktjenesten under Transportstyrelsen, ligger ansvaret for hændelsen tungt på det russiske fly. Det fløj nemlig med sin såkaldte transponder slukket, hvorfor det ikke optræder på flyveledernes radarskærme, der anvender det almindelige secundære radarsystem.
- Flyver man uden transponder, betyder det også, at man skal vise særligt hensyn til anden trafik i luften. Det russiske fly har ikke optrådt i overensstemmelse med normal praksis, siger han.
Hvorfor det russiske fly valgte at gøre sig usynligt, har han intet sikkert svar på.
- Den militære luftfart kan af operative grunde ønske at skjule deres tilstedeværelse, men det kunne jo være endt tragisk.
Han mener, at hændelsen er alvorlig, og har derfor valgt at sætte fokus på spørgsmålet internationalt.
- Vi ønsker at rejse hændelsen over for internationale civile luftfartsorganisationer for at få en reaktion, siger han.
Dermed håber han en kampagne, hvor der sættes fokus på vigtigheden af ikke kun at stole på flyets teknologi.
- Vi ønsker at gøre de unge piloter opmærksomme på, at man også er nødt til at kigge ud af vinduerne og ikke bare ned instrumenterne, siger han.

Flyver uden transponder

Ifølge det svenske flyvevåben er det almindeligt for russiske militære fly, at de flyver uden transponder tændt.
- Russerne ønsker ikke at vise deres tilstedeværelse. Sådan har det altid været. Denne type rekognosceringsfly har mig bekendt aldrig transponderen tændt, siger Anders Persson, oberst og stabschef ved flyvevåbnets taktiske stab.
- Hvis Rusland er skyldig i noget forkert, er på dette stadium uklart, fordi flyet var over internationalt farvand. Men det er klart, at de afveg fra accepteret praksis, siger han.
- Om Rusland er skyldig i en åbenbar krænkelse af flyveregler er i øjeblikket ikke klarlagt, eftersom flyet befandt sig i internationalt luftrum. Men helt klart forbrød de sig mod accepteret praksis ved at befinde sig i et område med så stærkt kommerciel lufttrafik. SAS-flyet befandt sig efter start i en af luftkorridorerne, hvor der ikke bør befinde sig militære fly, siger forsvarseksperten Johan Thunberger med en fortid på Forsvarets Forskningsinstitut, til journalist Clas Svahn fra dn.se.

Vi har check på de russiske spionfly

Flyvning med russiske rekognosceringsfly fandt også sted samtidig med en større øvelse CJSE, Combined Joint Staff Exercise, blev gennemført mellem den 16. og 26. april i det østlige Sverige, fortæller dn.se videre.
Velunderrettede kilder fortæller til Clas Svahn fra DN, at det russiske rekognosceringsfly har sin hjembase i Kubinka uden for Moskva og regelmæssigt følges af svensk radar. Flyet omplaceres regelmæssigt fra Kubinka til Kaliningrad mellem Polen og Litauen, hvilket også skete for nylig. Når det kommer ind i Østersøområdet, følges det af svensk militær radar. Denne type af rekognosceringsflyvninger foregår næsten hver uge året rundt. Ingen inden for det svenske forsvar vil bekræfte, om beredskabet forøges, når disse flyvninger foregår, men oplysninger til DN tyder dog på, at dette var tilfældet, noterer Clas Svahn.

Kommentar

Hændelsen med SAS-flyet illustrerer desværre på glimrende vis forskellen på de civile og militære radarsystemer og -registreringer.
Som en kilde siger til UFO-Mail:

Det er lidt uhyggeligt at se, hvordan Rusland under Putin igen er begyndt at føre sig frem, som de gjorde i tresserne under den kolde krig, hvor de fløj nord om Norge og ned langs vestkysten og ned i Vesterhavet langs den jyske vestkyst, samtidig med at de så stort på alle internationale regler, uden flyveplan og radiokontakt med nogen kontrolorganer.
At flyve op gennem Øresund, eller hvor det nu var, er en meget grov provokation, og de har åbenbart ikke været i kontakt med nogen kontrolorganer. Godt de blev opdaget af en svensk primærradar, de havde åbenbart heller ikke tændt for deres transponder, hvilket har gjort dem usynlig på Kastrup radar og SAS flyets TCAS. Det er at lege med andres liv at flyve gennem et så tæt trafikeret område uden at give sig til kende. Selvom de måtte hævde, at de flyver i internationalt luftrum, så er det jo stadig kontrolleret luftrum, hvor der gælder helt særlige regler for beflyvning, og dem har de jo overtrådt.

Kilder:

http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2014/05/08/093001.htm,
http://www.svt.se/nyheter/regionalt/sydnytt/sas-plan-nara-krocka-med-ryskt-spaningsplan,
http://ekstrabladet.dk/112/article2278920.ece?utm_campaign=Nyheder&utm_content=placering2&utm_medium=nyhedsbrev&utm_source=080514,
http://ing.dk/artikel/sas-fly-sekunder-fra-kollision-med-russisk-overvaagningsfly-168292 og
http://www.dn.se/nyheter/sverige/vi-har-bra-koll-pa-de-ryska-spionplanen/.
Yderligere informationer om radarsystemer: http://da.wikipedia.org/wiki/Radar.

Sjov med ufo-hemmeligheder

Af Henning Dethlefsen

Den amerikanske præsident har altid indtaget en speciel plads i den moderne ufologi. Han er verdens mægtigste mand, og hvis nogen sidder inde med nøglen til hemmeligheden bag ufo-fænomenet, må det være ham. Når en præsident tager ordet „ufo" eller „aliens" i sin mund, er der derfor mange ufologer og andre med interesse i emnet, som spidser ører. Det skete også forleden, da tidligere præsident Clinton optrådte på et talk-show og blev udspurgt om ufoerne. Det kom der en sjov og humoristisk samtale ud af.

Ex-præsident Bill Clinton interviewes i ABC-talkshowet „Jimmy Kimmel Live".

Bill Clinton er stadig en af USA's mest populære politikere. En af grundene hertil fik man at se den 2. april i år, da han optrådte på ABC-talkshowet „Jimmy Kimmel Live". Et stykke inde i det humørfyldte interview faldt samtalen så på, hvad ex-præsidenten under sin embedsperiode 1993-2001 havde erfaret om ufoer og aliens. Kimmel spøgte med, at han som nyvalgt præsident allerførst ville have forlangt at se alle hemmelige papirer om emnet. Den veloplagte Clinton svarede - til stor moro for publikum - at det havde han på en måde skam også gjort. Dog først inde i anden valgperiode i 1997.

Rumskib over Det Hvide Hus i filmen Independence Day.

Anledningen til Clintons undersøgelser havde været 50 års jubilæet for Roswell-hændelsen. USA's hær skulle ifølge historien nemlig i 1947 have bjærget en flyvende tallerken inklusive besætning nær den lille by Roswell i New Mexico. Begge dele skulle være gemt under den tophemmelige base kendt som Area 51. Clinton fortalte, at han havde brugt jubilæet som en anledning til at undersøge sagen, men at han måtte konkludere, at der ikke var noget om snakken. Der foregik hemmelige forsøg, men der var intet tegn på hverken flyvende tallerkener eller aliens. Clinton havde også forlangt at se alle papirerne fra Roswell, men heller ikke her havde han fundet noget.
Ex-præsidenten slutter dog af på en mere alvorlig tone ved at henvise til, at videnskaben for tiden finder flere og flere jordlignende planeter, hvilket øger chancen for intelligent liv i universet. Som også en dag kunne tænkes at besøge jorden.

Her griber Kimmel straks chancen og spørger, om Clinton i virkeligheden antyder, at der faktisk findes aliens. Hvilket Clinton dog straks afviser. Han pointerer, at han blot forsøger at sige, at han ikke ved det, men ikke ville være overrasket, hvis vi en dag fik besøg. Han håber blot ikke, det vil ske som i science fiction filmen Independence Day i form af et ødelæggende angreb. Men måske et sådant angreb kunne få os til at bilægge alle vore små jordiske stridigheder.

Reagans fantasi

Ideen om, at en trussel udefra kunne få jordens stridende parter til at forene sig imod en fælles fjende, er ikke noget Clinton selv er kommet på. Den blev faktisk ytret allerede af Ronald Reagan, der var præsident fra 1981 til 1989. Han kaldte den „min fantasi", og den skal først og fremmest ses i sammenhæng med afviklingen af den kolde krig, dvs. konflikten mellem USA og Sovjetunionen, i løbet af 80erne. Reagan havde ellers været en af de største fortalere for en hård linje over for Sovjetunionen, som han kaldte „Ondskabens Imperium". Da der så begyndte at blæse mildere vinde, måtte han finde en politisk begrundelse for kursskiftet. Og ikke mindst et billede, som passede til. Hertil brugte han forestillingen om de fjendtlige aliens. I forhold til dem var Sovjetunionen ikke så slem alligevel, og det var muligt at lave aftaler med dem.

På fotos blev præsident Reagan flere gange „udstyret" med en „alien" som ledsager.

Meget tyder på, at Reagan faktisk interesserede sig livligt for ufoerne. Men han var også interesseret i det okkulte, herunder spøgelser, Armageddon og astrologi. Ifølge rygter skal han, dengang han endnu var guvernør i Californien, have set en ufo under en flyvetur. Som gammel Hollywood-skuespiller og en filmfan var han tydeligvis påvirket af forestillinger fra filmens verden. Udtrykket „Ondskabens Imperium" er fx hentet fra Starwars-filmene. Og Reagans program til udvikling af midler til bekæmpelse af atommissiler fra rummet (SDI) blev endog direkte kendt som „Starwars". Det er derfor nærliggende, at forestillingen om de angribende aliens stammer samme sted fra. Reagan er i det hele taget kendt for sine kvikke og overraskende bemærkninger og practical jokes, hvor man godt kan komme i tvivl, om han mener det alvorligt eller spiller en påtaget rolle. Under en filmfremvisning i Det Hvide Hus af filmen ET i 1982, der handlede om et strandet rumvæsen, skal Reagan have kommenteret til instruktøren Steven Spielberg: *„Ikke engang 6 personer i dette rum ved, hvor tæt på virkeligheden det faktisk er*". Lige før en radioudsendelse i 1984 jokede præsidenten med, at man om 5 minutter ville begynde at bombe Sovjetunionen. Desværre blev det hele optaget og senere lækket til pressen. Der var ikke mange, der dengang syntes, det var sjovt.

En milliardær banker på

Under Reagan blev det i starten anset for upassende, at en præsident talte om ufoer og aliens. Det ændrede sig efterhånden, og under Clinton var det mere almindeligt. Også i udtalelser til offentligheden. Den canadiske ufolog Grant Cameron har i nærmest en menneskealder beskæftiget sig med de amerikanske præsidenters forhold til ufo-fænomenet. Cameron mener, at især Bill Clinton sammen med sin kone Hillary udviste en stor interesse i ufoerne, men løb panden imod en mur, da de forsøgte at nå til bunds i sagen. Som ikke mindst interviewet med Kimmel viser, har Cameron i al fald delvist ret i påstand et, men ifølge Clintons egne udtalelser bestemt ikke i den sidste.

Den canadiske ufolog Grant Cameron.

Cameron har fundet ud af, at præsidentparret i løbet af præsidenttiden har udtalt sig 26 gange, hvor ufoer og aliens bliver nævnt. Allerede i juli 1996 udtalte Bill Clinton sig således om de mulige positive virkninger af et angreb fra rummet. Det var i forbindelse med premieren på science fiction filmen „Independence Day", som han udtrykte stor begejstring for. I årene fremover kommer så en række udtalelser med lignende indhold, hvor interviewet med Kimmel kun er det sidste skud på stammen. En af Clintons nærmeste medarbejdere, John Podesta, har aldrig lagt skjul på, at han er en stor X-Files fan. TV-serien som handler om to agenter, der afslører sammensværgelser med forbindelse til ufo-fænomenet. Både Clinton-parret og Podesta arbejdede for en større åbenhed i forvaltningen. Podesta har siden udtalt sig for en frigivelse af alle ufo-relaterede dokumenter og til støtte for disclosure-bevægelsen.

Hillary Clinton og Laurance Rockefeller på hans farm i Wyoming 1995.

Især har Cameron dog lagt mærke til Hillary Clintons forbindelser til Laurance Rockefeller, mange-millardæren som døde i 2004, men som brugte sine sidste år og en god del af sine penge til at fremme bla. ufo-sagen. Ikke mindst ønskede han en frigivelse af statens påståede ufo-hemmeligheder. I 1995 var der et berømt møde mellem Hillary og hendes „ven" Rockefeller på hans farm i Wyoming, hvor Rockefeller talte for disclosure - altså afsløring af ufo-hemmelighederne. For politikere er det en god ide at holde sig gode venner med stærke pengemænd, og Hillarys stab ydede herefter hjælp til udformningen af et brev med anmodningen til præsidenten. Men længere rakte venskabet åbenbart heller ikke. Clinton-parret havde længe arbejdet hen imod større åbenhed i forvaltningen, og da den kom, var der bestemt ikke tale om nogen disclosure. I 1997 udgav det amerikanske luftvåben rapporten Case Closed, som forklarede Roswell som en styrtet ballon og rumvæsnerne som testdukker kastet ud fra luften. Dette tolker Cameron som, at Clinton ikke fik adgang, medens Clinton åbenlyst ser det som, at der ikke var skjult noget om aliens fra første færd. Den 10. april 1997 lægger Hillary Clinton under et interview i „The Diane Rehm Show" ikke skjul på, hvad hun mener om ufologerne. Her taler hun om „opdigtede sammensværgelser" og „visse menneskers besættelse af ufoer".

I 2013 organiserede ufologen Steve Basset en såkaldt „høring" om ufoer i Washington. Der var inviteret senatsmedlemmer og andre vigtige personer, og det hele var stylet som en ægte senatshøring. De 6 „senatorer", der mødte op, var dog kun tidligere senatorer, og de var alle betalt for det. Det hele mindede mest om en selvpromovering af ufologerne, og „høringen" blev da også stort set ignoreret af medierne. Under dette møde udtaler Grant Cameron sig imidlertid igen om Bill Clintons forhold til ufo-hemmelighederne. Og denne gang især om nogle udtalelser ex-præsidenten kom med i et interview i Hongkong i 2005.

Her citerer han Clinton direkte og afslører derved tendensen til både at overdrive og fejlcitere for at få fortolkningen til at stemme. Cameron hævder således, at *„et kæmpestort flertal i Clintons administration troede på historien om Area 51"*. Men Clinton taler i virkeligheden bare om *„mange i min administration"*. Disse „mange" er sikkert blandt andre John Podesta. Og Clintons *„Jeg ville ikke være den første præsident, som undergivne har løjet overfor"* bliver hos Cameron til: *„Jeg er sandsynligvis ikke den første præsident, som de har ladet blive i mørket"*. Camerons sætning udtrykker vished om, at man er blevet holdt hen. Det gør Clintons faktisk ikke! Cameron ignorerer simpelthen, at Clintons udtalelse har som forudsætning at ufo-hemmelighederne eksisterer (hvad Clinton tydeligvis ikke tror på) og får det på den måde til at lyde som om Clinton mener, han er blevet løjet for. Der er her tale om klar manipulation med Clintons udtalelser.

Cameron har selvsagt et problem, når Clinton fremstiller ufo-fænomenet som ikke-seriøst og fx nærmest udtrykker flovhed over i det hele taget at have undersøgt det. Det kalder Cameron så i analyser på sin side på nettet for „trash-talk". Altså ikke noget, der skal tages særligt alvorligt. Medmindre, spekulerer Cameron nogle steder, der selvfølgelig er tale om hemmelige budskaber til de skumle personer i militæret, som står bag den fortsatte hemmeligholdelse. Forsøget på at fastholde Clinton på ufologiens side virker temmelig desperat. Men Cameron står ikke alene. På diverse ufo-sider på nettet og på You-tube blev Clinton hurtigt efter sin optræden hos Kimmel taget til indtægt for en ufo-venlig holdning. Det er altid rart at have en populær ex-præsident på sin side!

En tur ind i ufo-hemmelighedernes skov

Men hvorfor er det så i det hele taget så interessant med diverse præsidenters udtalelser om ufoer? Fordi USA's præsident af de fleste betragtes som verdens mægtigste mand. Hvis nogen sidder inde med de afgørende informationer, må det være ham. Og hvis han ikke fortæller det videre, kan det kun være fordi han enten lyver, eller er blevet løjet for. Eller begge dele. Logikken er ikke til at komme uden om. Desværre bygger konklusionen på en forudsætning om at det, der skal bevises, nemlig ufo-hemmelighederne, faktisk eksisterer. Der er således bare tale om en ugyldig cirkelslutning. Hvad, præsidenten faktisk siger, bliver i sidste ende ligegyldig.

Man kan så spørge om visse præsidenters - især Carter, Reagan og Clintons - åbenlyse interesse for ufoerne kan bruges til noget. Ufologer vil hævde, at det i sig selv legitimerer troen på aliens og flyvende tallerkener, fordi man kan antage, at interessen er udtryk for en eller anden hemmelig viden. Her overser man bare det indlysende, at præsidenter er mennesker som alle andre og selvsagt besidder samme nysgerrighed over for mysterier som alle andre. Carter havde selv set en ufo, og hans nysgerrighed blev vakt. Reagan var interesseret i det okkulte og var påvirket af film og ikke mindst sin egen tid som skuespiller i Hollywood. Clinton udviste allerede før sin tid som præsident en interesse for, hvem der stod bag mordet på Kennedy og ufoer, og da han undersøgte tingene i 1997, var det i forbindelse med Roswell-jubilæet og udgivelsen af filmen „Independence Day". Hans stabschef John Podesta var begejstret X-Files-fan. Dette viser, at USA's præsidenter på godt og på ondt er påvirket af vore dages populærkultur. Samtidig bruger de billeder fra denne populærkultur til at formidle deres meninger og politik. Hvis de ønsker at formidle et billede af sig selv som politikere, der er i kontakt med den brede befolkning, har de faktisk slet ikke noget valg.

Bill Clinton med stabschefen John Podesta.

Der er en god del ironi i det faktum, at ufologernes snak om ufoer og aliens igennem årtier har påvirket populærkulturen og blandt andet været årsag til en lind strøm af bøger, tegneserier og film om emnet. Hollywood efterligner virkeligheden, men virkeligheden efterligner også Hollywood. En af ufologiens kendteste repræsentanter, J. Allen Hynek, havde meget passende en birolle i filmen Nærkontakt af tredje grad fra 1977. Ufologerne har selv været med til at skabe det, de i dag fremlægger som beviser for, at ufoerne i virkeligheden er udtryk for, at vi får besøg af aliens.
Ufologernes brug af fx Clintons udtalelser i „Jimmi Kimmel Live" minder mest af alt om en mand, der hævder, at der i en skov skjuler sig et hemmelighedsfuldt væsen. Han går ind i skoven for at undersøge det og støder ganske rigtigt på flere og flere spor. Desværre indser han aldrig, at det er ham selv, der sætter sporene.

Kilder:
http://www.youtube.com/watch?v=6PNttGg-z84,
http://www.youtube.com/watch?v=jJHbh2Yqjw0,
http://www.youtube.com/watch?v=vrOBiXh1aL8,
http://www.ufoevidence.org/documents/doc845.htm,
http://www.openminds.tv/bill-clinton-talks-ufos-area-51/26772,
http://www.presidentialufo.com/bill-clinton og
http://www.presidentialufo.com/ronald-reagan/99-reagan-ufo-story.

Nyt fra SUFOI's Fotoafdeling

Af Ole Henningsen
I forrige UFO-Mail omtaltes et foto taget af Jim Lyngvild den 24. marts og bl.a. omtalt af bt.dk.

5600 Fåborg 24. marts 2014

Den kendte og mediebevidste modemand, eventmager m.v., Jim Lyngvild, lagde i marts måned et foto ud på sin Facebook-profil med en ledsagende tekst og blev efterfølgende citeret i http://www.bt.dk/kendte/mystisk-flyvende-objekt-set-over-sydfyn-hvad-er-det, der bl.a. skrev:

Ok, hvad SATAN er det der den seneste times tid har svævet over Ravnsborg - MEGET langt ude. Det mest nærliggende er jo en satellit, men til hvad?
Jim Lyngvild har siden ledt med lys og lygte efter en forklaring på, hvad det kunne være.

Kommentar fra Karsten Bomholt

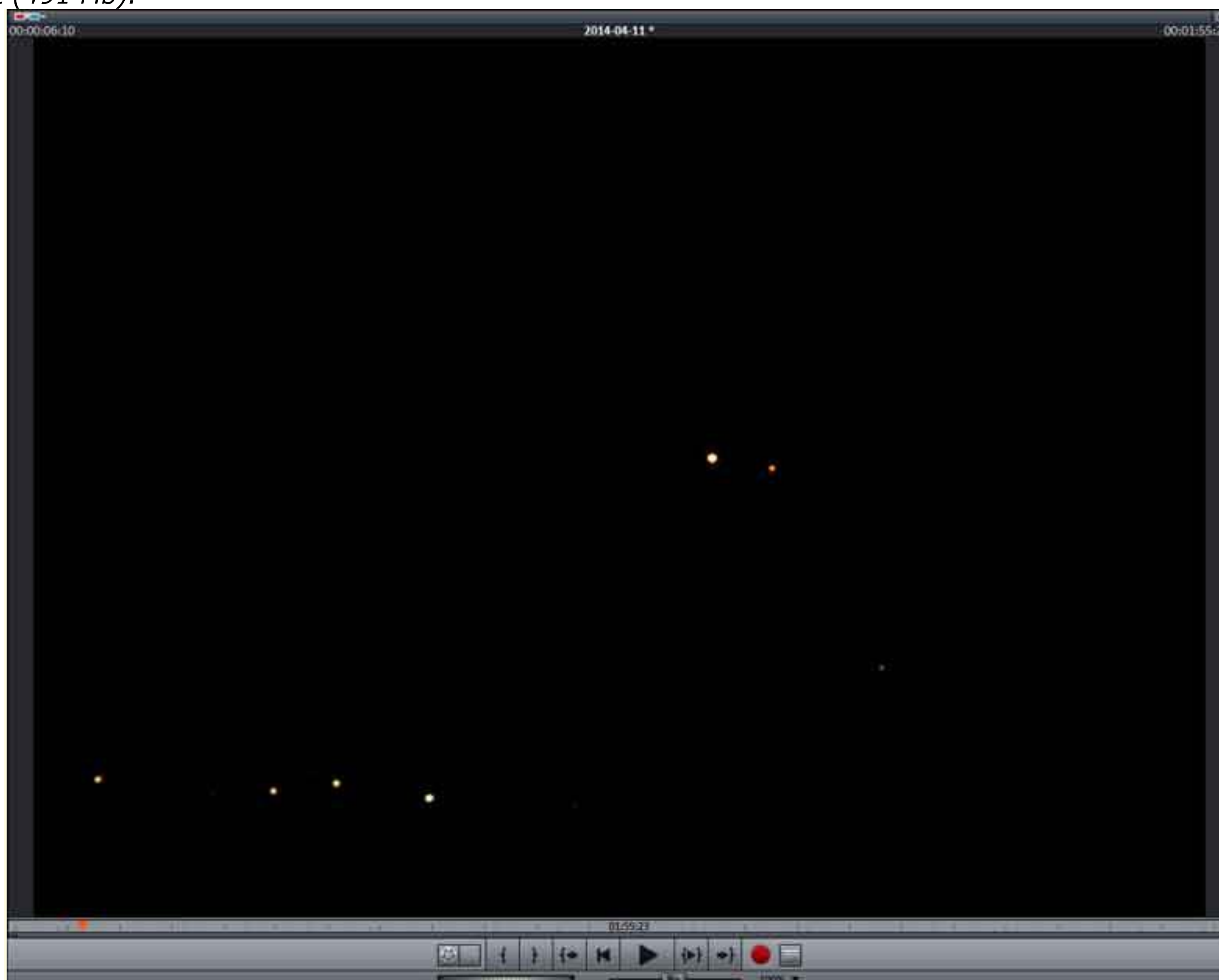
SUFOI's fotokonsulent Karsten Bomholt, formand for Amatørastronomisk Selskab Fyn, kommenterede efterfølgende sagen og havde en saglig forklaring på „mystikken":
Jeg blev allerede den 25. marts gjort opmærksom på artiklen i BT og vidste med det samme, hvilket objekt, der var tale om.
På præcist samme tidspunkt som Jim Lyngvilds observation stod jeg sammen med en håndfuld mennesker omkring 30 kilometer derfra og så det samme objekt. Vi stod på Odense Observatoriums tagterrasse, hvor jeg udpegede de forskellige stjernebilleder. Der var usædvanligt klart efter lang tid med overskyet vejr, så alle kunne se, hvordan Jupiter stod højt på himlen i Tvillingerne, og himlens klareste stjerne Sirius stod lavt over horisonten mod sydvest.
En af deltagerne bemærkede, at Sirius syntes at blinke i forskellige farver, hvilket gav mig anledning til at fortælle lidt om, hvorfor stjernerne blinker.
Det skyldes ikke stjernerne selv, men skyldes turbulens og temperaturforskel i de forskellige lag af Jordens atmosfære. Turbulensen får lyset fra en stjerne til at ændre retning. Dette bevirker, at stjernen synes at bevæge sig en lille smule frem og tilbage, og at dens lysstyrke varierer.
Fra optikken ved vi, at lysets forskellige farver ikke brydes lige meget. Et prisme spreder det hvide lys ud i sine farver, og det samme gør atmosfæren. Det er særlig udpræget tæt på horisonten, og især Sirius er kendt for at stråle i mange forskellige farver, fordi dens lystyrke er så stor.
Stjernerne er så langt væk, at vi ser dem som punktformede. Det smalle lysbundt bliver derfor meget nemt påvirket af turbulensen.
Det samme er ikke tilfældet med planeterne. De blinker nemlig ikke. De er så meget tættere på, at vi ser dem som små skiver, og selv om det enkelte lysbundt bliver afbøjet, er der på samme tidspunkt mange andre, som ikke gør, så det samlede indtryk bliver et roligt og ensartet lys. Det er den klassiske metode til at skelne en planet fra en stjerne.
Citat:„ Billedet blev taget med et meget kraftigt kamera, som kan forstørre et motiv op med 100.000 gange, forklarer Jim Lyngvild".
Hvem der dog havde et sådant kamera. Enhver astronom ville blive regnbuefarvet i hovedet af misundelse.
Og dermed anser SUFOI's Fotoafdeling den sag for fuldt belyst og opklaret.

Efterlysning:
Hvem så disse lys den 1. april?
Jægersprislejren gav løsningen!
2830 Virum/3500 Værløse

Det ene af de to modtagne fotos. Midt i billedet ses over gadelysene nogle stærktlysende, rødorange lys på himlen.
Begge billeder er pga. en automatisk lang eksponeringstid stærkt rystede. Lysene optræder derfor nærmest „u-formede" - som de øvrige normale gadelys på billedet.
Kamera: Nikon D5200. Objektiv:Tamron 70-300 mm.

En 45-årig observatør står den 1. april ved godt 22-tiden på sin altan i Virum på 14. etage og får øje på nogle ejendommelig lys i vestlig retning, dvs. i retning af Værløse. Han fortæller om sin oplevelse:
*Mens jeg står på altanen, observerer jeg noget i vestlig retning. Det var to klare orange lys som „tændte og slukkedes". Mit gæt er, at de befandt sig et sted over Værløse i 2-300 meters højde. Efter at de to orange lys (2 * Venus størrelse) havde skiftevis tændt og slukket, sås en række (3 til 5), mindre røde lyskugler som hastigt fløj i begge retninger ud fra de orange objekter hen over nattehimlen og parallelt med horisonten over en afstand af ca. 8-1200 meter, før de forsvandt. Dette havde jeg havde observeret tidligere, i alt i to omgange, med ca. 5 minutter imellem, inden jeg fik gang i kameraet.*
Mit gæt? To varmluftballoner som tænder og slukker brænderen og leger med fyrværkeri (selvom jeg aldrig har set romerlys kun med røde kugler og som gløder så længe, eller balloner som fløj efter kl. 22). Jeg har flere optagelser af fænomenet (491 Mb).

Screenprint fra en af de modtagne videosekvenser. Her er zoomet lidt ind på to af lysene på himlen - det ene ved at fade ud (th.). Lysene forneden i venstre side er gadelys m.v.

Screenprint fra endnu en af de modtagne videosekvenser. Efterfølgende er scenen i videoredigeringsprogram gjort lysere, og der er samtidigt meget kraftigt zoomet ind på lysene for om muligt at se yderligere detaljer.

I den angivne observationsretning - vest set fra Virum - ligger bl.a. området, der indtil 2008 husede Flyvestation Værløse, med *Filmstationens* område fordelt på et 25 hektarer stort areal og Danmarks største studier, Studie 6 og Studie 7, som allerede har huset flere kendte produktioner, bl.a. VOICE Danmarks Største Stemme, Lærkevej og Lulu & Leon samt et utal af reklamefilm.

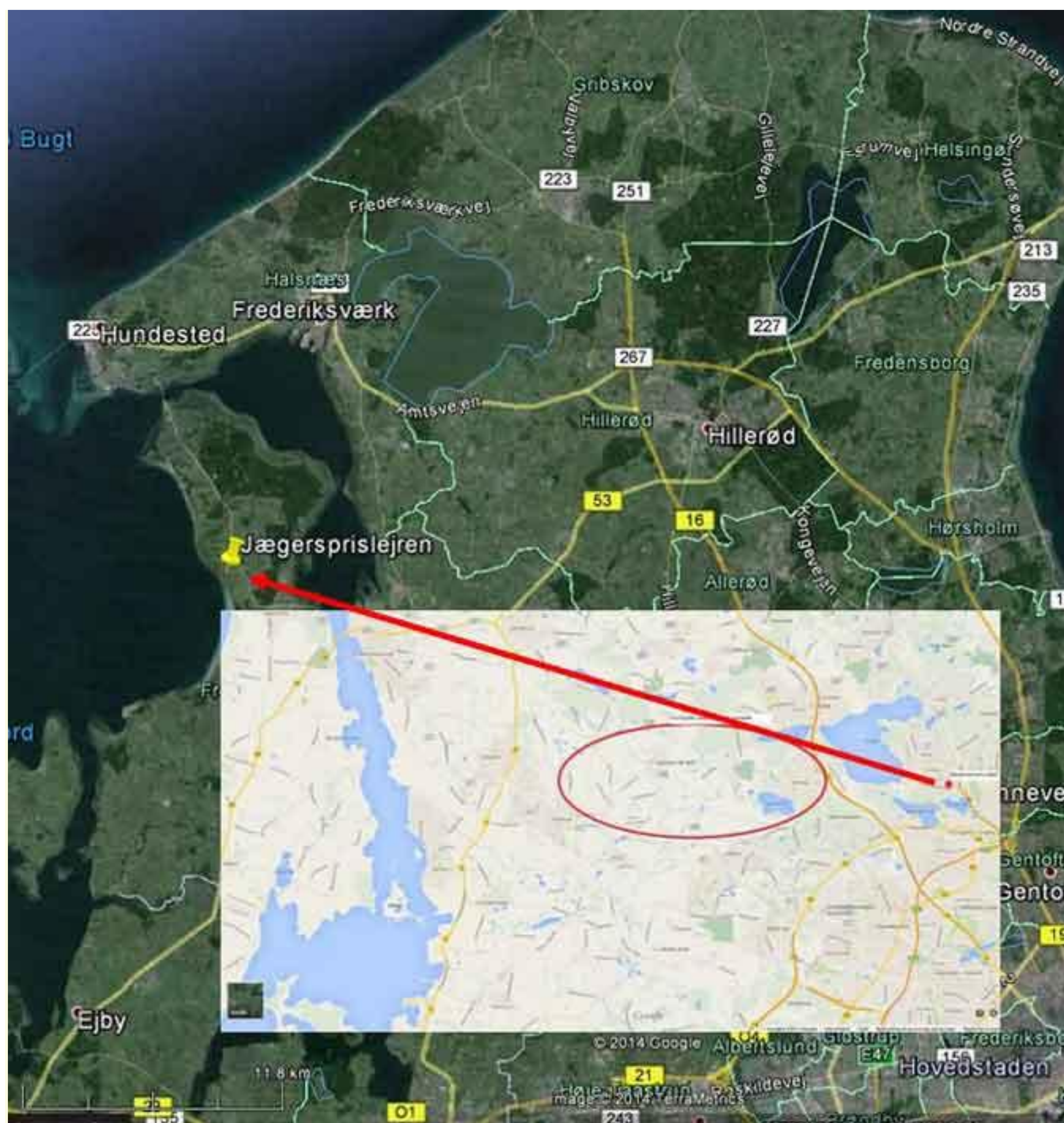
I et forsøg på at opklare, hvad observatøren har oplevet og filmet, har SUFOI's Fotoafdeling kontaktet *Filmstationen*samt lokale ugeaviser.

Det skal pointeres, at det *ikke* er SUFOI's opfattelse, at der er tale om en aprilspøg.

SUFOI's undersøgelser

Svaret fra Filmselskabet A/S godtgjorde, at man ikke fra selskabets side havde kendskab til, eller havde observeret noget, de kunne koble til de beskrevne iagttagelser.

Henvendelsen til FuresøAvis gav intet resultat.

Fotografens position i Virum markeret ved starten af den røde pil. Fotografen har selv med den røde oval forsøgt at markere, hvor lysene efter hans opfattelse kunne have befundet sig ved optagelserne.
Som det ses er retningsangivelsen til Jægersprislejren rimelig tæt på. Afstanden mellem observationssted og øvelsesområde er ca. 35 km.

Vi har i SUFOI's Fotoafdeling tidligere haft en sag, der involverede øvelsesaktiviteter med lysraketter m.v. fra Jægersprislejren, dog på noget tættere hold. Her oplyste lejren, at man ofte fik henvendelser fra politiet, der fra borgere var blevet underrettet om lyskugler i luften i området.
Observationen den 1. maj 2012 er omtalt i UFO-Mail: http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2013/um13-158.php.

Efter fra fotografen at have modtaget ekstra kontrolfotos af landskabet ved dag- og nat samt mere detaljerede retningsangivelser, henvendte SUFOI's Fotoafdeling sig til Jægersprislejren for at høre nærmere om deres mulige øvelsesaktiviteter og modtog denne redegørelse fra kaptajn Morten Malthe Pedersen, Chef for Skydesikkerhed Jægerspris:

Den pågældende aften blev der skudt med lysammunition på flere lokaliteter i vores terræn mellem kl. 1930 og 2235.
De store gule lys minder en del om 40mm lysraket, der udløses i 150m højde og falder langsomt ved hjælp af en lille faldskærm, til de - oftest - slukker i luften. I nogle tilfælde anvendes en raket ad gangen, andre gange etableres en lyslinie med 3-5 eller flere raketter.
De røde lys, der flyver hurtigere og i forskellige retninger, kan være lyssporammunition. Dette er oftest fra mindre våben, men denne aften var der også infanterikampkøretøjer i terrænet. Disse platforme er bevæbnet med en 35mm maskinkanon, hvor lyssporene er kraftigere, de flyver højere op, og lyser længere tid end de mindre våben.
Såfremt retningen fra observationen passer, og det er muligt at se over krumningen fra 14. etage, er det meget sandsynligt, at observationen kan forklares med skydning i Jægersprislejren.

Afstanden fra fotograf til Jægersprisområdet er ca. 35 km, og en søgning på beregninger over Jordens krumning giver som resultat af en netdiskussion, at Jordens krumning er ca. 110 meter på 37,4 km.
Da observationen og optagelserne foregår på 14. etage, vil der derfor ikke være problemer med fra Virum at iagttage lysraketter anvendt i øvelsesøjemed ved Jægersprislejren i det pågældende tidsrum.
Ud fra det samlede billede af de indhentede oplysninger er det derfor Fotoafdelingens konklusion, at det med meget stor sandsynlighed er lysraketter fra Jægersprislejren, der er iagttaget og ses på optagelserne.

„We have been visited"

Af Kim Møller Hansen

I denne måned udkommer Kevin D. Randles seneste bog *The Government UFO Files. The Conspiracy of Cover-up*. Både titlen og bogens allersidste sætning, „We have been visited", sætter forventningerne i vejret.

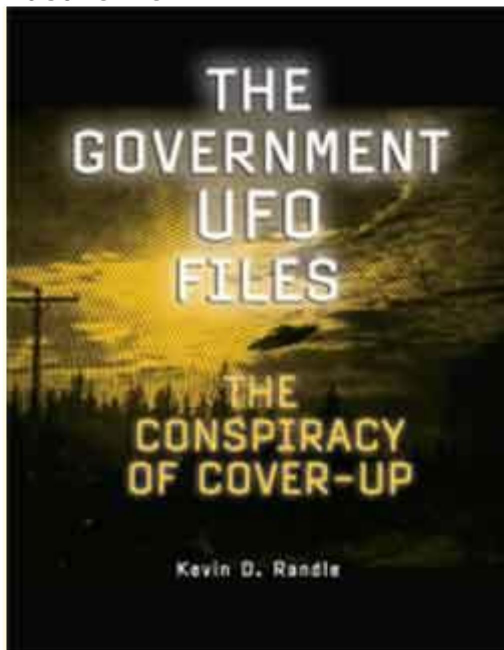
Jeg har for et år siden anmeldt Kevin D. Randles *Alien Mysteries, Conspiracies and Cover-Ups* og konkluderede dengang, at det var en bog, som lovede for meget: „Bogens på-den-ene side-og-på-den-anden-side fremstillingsform er nok klogt valgt på et amerikansk marked med mange købedygtige rumskibstroende. De vil ikke blive fornærmede over Randles måde at skrive på, men måske føle, at bogens titel lover lige vel meget." Det samme må jeg sige om *The Government UFO Files. The Conspiracy of Cover-up*.

Bogen gennemgår, som titlen rigtigt fortæller, det amerikanske flyvevåbens, CIA's og FBI's ufoundersøgelsesprojekter gennem tiderne krydret med udvalgte ufo-sager, både klassiske og nyere sager. Randle påviser, helt korrekt, hvor mangelfuldt efterforskningsarbejdet i nogle tilfælde har været udført, og hvor mange chancer man i tidens løb har misset for at komme til bunds i ellers veldokumenterede sager. Men det er nemt for os i dag i bagklogskabens ulideligt klare lys at bedømme fortidens fejltagelser, viden, beslutninger og konklusioner. Vi bør forsøge at vurdere ufoprojekterne på datidens præmisser. Fx var Condon-kommissionens opgave i 1967-69 ikke at bevise, at Jorden fik besøg fra det ydre rum, men hurtigst muligt og inden for snævre økonomiske rammer at få sat punktum for flyvevåbnets Project Blue Book, der med årene havde udviklet sig til et pr-mareridt pga. for få ressourcer, lav prioritering m.m., og fordi flyvevåbnet for længst havde sandsynliggjort, at det, som blev oplevet i amerikansk luftrum, hverken var sovjetiske vidundermaskiner eller besøg fra det ydre rum, men alt muligt andet. Project Blue Book havde så at sige overlevet sig selv og helt udspillet sin rolle. Condon-kommissionens opgave blev løst: Project Blue Book lukkede med en mammutstor rapport/bog som resultat, uden at flyvevåbnet tabte alt for meget ansigt. Under denne proces klippede Condon-kommissionens medlemmer rigtigt nok mange hæle og huggede mange tæer.

Når Kevin D. Randle i dag vurderer fortidens ufoefterforskningsarbejde, ser han kun to muligheder: Enten har de forskellige efterforskere (og det var oftest officerer i flyvevåbnet) været komplet uduelige - og det mener han som pensioneret oberstløjtnant i hæren ikke er tilfældet sådan generelt - eller også har de noget at skjule, nemlig sandheden om ufoerne, og ufoer forstået som besøg fra rummet. Sidstnævnte mulighed er så den, Randle med den bastante konklusion *„We have been visited*" mener at have ført bevis for i bogen. Det er absolut ikke lykkedes!

Bogen er en underlig blanding af på den ene side seriøse historiske redegørelser, præcise konklusioner i fx svindelsager samt velvalgte citater fra officielle dokumenter. Og på den anden side: mange løse ender, genfortælling af rygter uden hold i virkeligheden og brug af efterforskningsresultater fra personer, som næppe kan kaldes sandhedsvidner, heriblandt Linda Moulton Howe, Robert Hastings, Robert Salas og Keith Chester.

Randle er vidende om og skriver det også senere i bogen, at de refererede rygter blot er, ja, rygter og intet værd som dokumentation, men det ser ud, som om han vælger at videreformidle dem alligevel som krydderi og en godbid for husarerne.

Kevin D. Randle: „The Government UFO Files. The Conspiracy of Cover-up", Visible Ink Press 2014. Bogen er på 354 sider med omfattende bibliografi og stikordsregister. Alle illustrationer er i s/h.

UFO-Mails læsere og læsere af SUFOI's udgivelse *Nærkontakt* vil vide, at de to klassiske ufooplevelser Kelly-Hopkinsville (1955) og Socorro (1964) på ingen måde beviser, at vi har haft besøg udefra. Randle har stor indsigt i ufomytens historie og har uden tvivl haft adgang til de samme kilder, som ligger til grund for konklusionerne i Nærkontakt, men han belyser ikke disse to sager ud fra ret mange vinkler og udelader væsentlige informationer, som taler imod rumskibshypotesen. Hans konklusioner er derfor uklare, og så tilpas åbne, at bogens primære målgruppe (= rumskibstroende på det amerikanske marked) ikke bliver stødt. Der er givetvis flere læsere til mystik og konspiratoriske hentydninger end til kolde facts om oplevelser af meteorer, fly, balloner og andet jordnært.

I bogens kapitel 2 om spøgelsesraketterne i Skandinavien nævnes to danske observationsberetninger. De er gode eksempler på, hvilke typer sager Randle tillægger værdi og baserer sin konklusion på.

På side 21 er der med *Aftonbladet* den 4. juni 1946 som kilde en superkort beretning fra en landmand i Ringsted-området. Landmanden og hans hustru observerede et skinnende objekt på morgenhimlen. Det udsendte gnister og var ifølge observatørerne for langsomt til at være et meteor.

Den anden danske observation (Randle er dog ikke klar over, at den er fra Danmark) nævnes på bogens side 43 i et afsnit, hvor Randle gengiver sager, som giver spøgelsesraketterne et „ikke-jordisk element". Randle har fundet beretningen i Jerome Clarks *UFO Encyclopedia*, som igen har sakset beretningen fra et læserbrev offentliggjort i *Sjællands Tidende* den 17. april 1971, hvor Hans Sørensen fortæller følgende:

I sommeren 1946 kom jeg cyklende fra Jyderup mod Kalundborg. Nogle kilometer før Viskinge mod Kalundborg så jeg pludselig noget mærkeligt... så jeg standsede i en lysning for bedre at kunne se. Da så jeg tre tingester, der passede til beskrivelserne af ufoer. De fløj lodret oppe... De havde ligesom blanke spejle foroven og set fra siden lignede de en flad og dyb tallerken. Undersiden var ujævn og matgrå. Det var i juli med stille vejr. Klokken var ca. 14, og jeg havde solen i ryggen. Mens jeg stod her, kom der flere mennesker, og vi var enige om, at der ikke var nogen lyde, sådan som et fly normalt ville afgive.

Løst og facts

Af Ole Henningsen

Mystisk røgring - nu igen...

En 16-årig pige i den engelske kurbadsby Leamington Spa observerede for nyligt et højst usædvanligt fænomen på himlen, som hun var kvik nok til at fange på video.
I videoen kan man se en stor, sort røgring, der svæver langsomt hen over himlen.
Videoen blev lagt på YouTube den 13. april, og er blevet set af over en million nysgerrige internetbrugere, som også ivrigt har diskuteret, hvad fænomenet kunne skyldes.
Blandt brugerne er der naturligvis tilhængere af forskellige ufo-teorier, mens andre har mere kreative bud på årsagen til den store røgring.
I Danmark var bl.a. eb.dk fremme med oplysningen og viste videosekvensen med røgringen:http://ekstrabladet.dk/vrangen/article2266312.ece.
Retfærdigvis skal det nævnes, at eb.dk anførte flere seriøse teorier som en mulig forklaring på røgringen.
En af læserne var i sin kommentar fornuftig nok til henvise til den korrekte forklaring på røgringen, så andre teorier om kæderygning og insektsværme blev trængt lidt i baggrunden: http://www.liveleak.com/view?i=591_1397512919.
Omtale af andre ringfænomener: http://www.fiboni.com/2013/04/the-mystery-behind-smoke-rings/ og https://www.youtube.com/watch?v=kHpBComsngQ.
Selv den italienske vulkan Etna laver flotte ringfænomener: https://www.youtube.com/watch?v=VbV98Z0QP-k.
Læs mere om danske røgringsfænomener: http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2013/um13-162.php.
Måske skulle man generelt anmode danske medier om at konsultere baglandet lidt bedre, inden man fremover publicerer sådanne „mystiske" tildragelser.
Men så er der jo heller ingen historie...

Universet som du aldrig har set det før

Af Tina Ibsen, astrofysiker, Tycho Brahe Planetarium

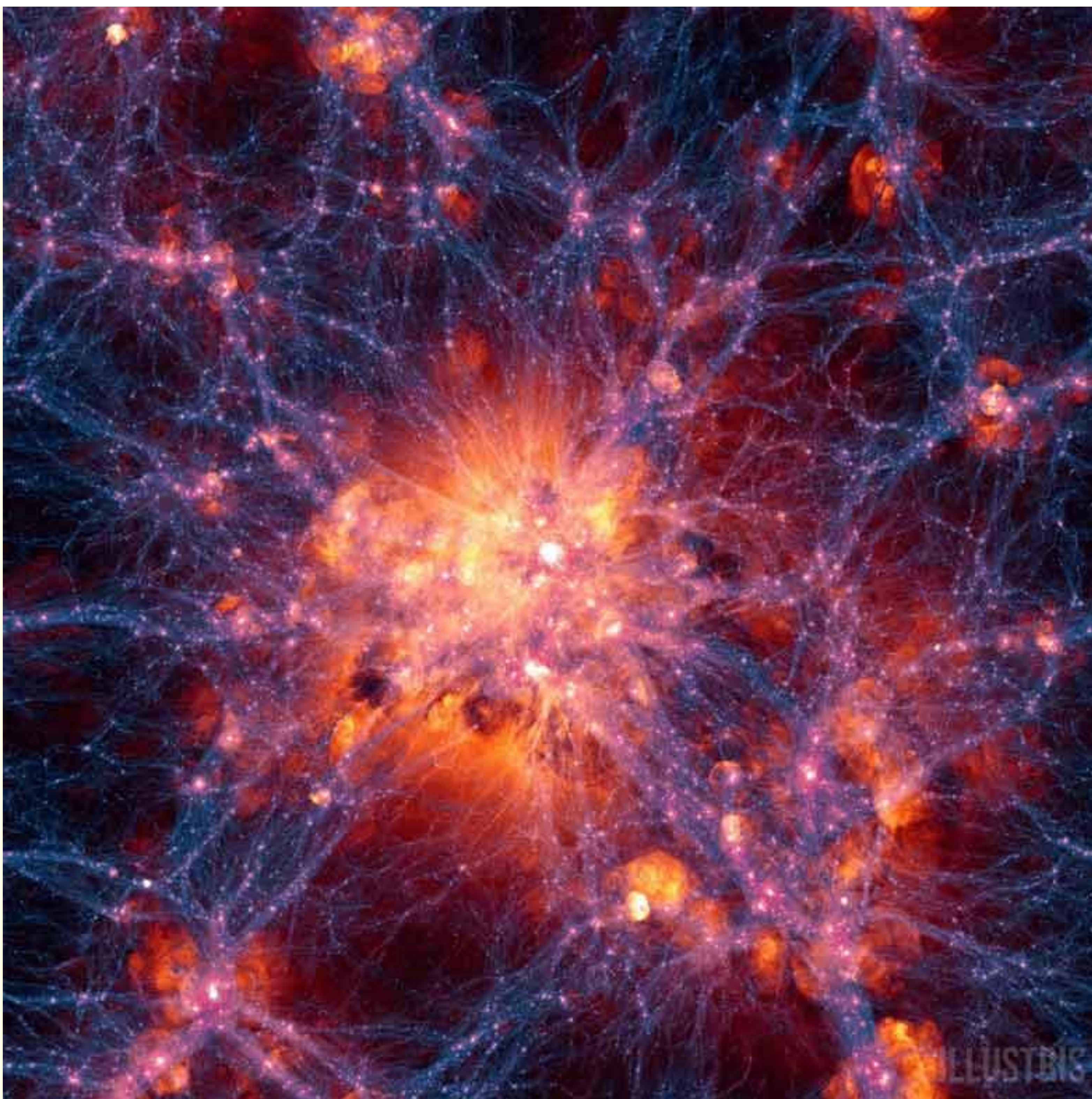

Foto: ILLUSTRIS

Forskere har lavet en ny tidsforkortet simulering af universets udvikling.
Den nye kosmiske simulering (kan ses ved at følge dette link) begynder 12 millioner år efter Big Bang og fortsætter igennem de næste 13 milliarder år af universets liv. Den nye simulering er fra en computermodel kaldet Illustris, der er helt særlig fordi den dækker et stort område - en boks på 350 millioner lysår hver vej, hvilket giver forskerne mulighed for at se de forskellige mekanismer i spil på stor skala.
http://planetariet.dk/artikel/universet-som-du-aldrig-har-set-det-f%C3%B8r?utm_source=AstroNyt&utm_campaign=d4b7d27e7e-RSS_EMAIL_CAMPAIGN&utm_medium=email&utm_term=0_d3f45f5000-d4b7d27e7e-338981225.
http://www.space.com/25787-new-simulation-re-spins-the-cosmic-web-more-accurately-video.html

---

Læs ufo-beretninger på www.ufo.dk

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information.